

Večernik

Leto V. (XII.), šte. 268

Maribor, torek 24. novembra 1931

»JUTRA«

Zna a razun nede je n praznikov vsak dan ob 16. ur
Račun pri pošnem ček zav. v Ljubljani št. 11.409
Vse mesečno prejemati v uravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelak »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Priprave za zasedanje skupščine

DELO GLAVNEGA VOLILNEGA ODBORA GRE H KONCU. — DELA ZA DRAVSKO BANOVINO KONČANA. — ZASEDANJE ZAČASNO V BIVŠEM GLEDALIŠČU. — VEKOSLAV SPINČIČ BO OTVORIL SKUPŠČINO. — PO VERIFIKACIJI BODO SEJE ODGOĐENE DO VOLITEV SENATA.

BEOGRAD, 24. nov. Glavni volilni odbor je imel včeraj plenarno sejo. Načelniki pododborov so podali poročila o verifikaciji volilnih rezultatov iz posameznih srezov. Danes glavni volilni odbor nadaljuje delo s pregledovanjem volilnih spisov iz preostalih srezov, da ugotovi, katere poslance je smatrati za izvoljene in da izda izvoljenim poslancem polномоја.

V nekaj dneh bo delo zaključeno.

Danes so specialni organi glavnega volilnega odbora posetili predsednika vlade in nosilca državne liste gosp. Živkovića ter mu sporočili, kateri mandati so že verifikirani. Tudi so posetili nato ministra za zgradbe dr. Kramerja ter mu sporočili, da je njegov mandat za Ljubljano verifikiran in da mu bo izdano polномоја. Obvestili so ga obenem, da je glavni volilni odbor že končal delo s pregledovanjem rezulta-

tov za dravsko banovino in da bodo vsem izvoljenim poslancem izdana polномоја preko sreskih načelnikov.

Adaptacijska dela v bivšem gledališču na Vračariju, kjer bo začasno zasedala nova Narodna skupščina, se dokončujejo. Že prihodnji teden se vse lito tja administrativni uradniki, stenografi in drugi. Do sestanka skupščine 7. dec. bo že vse gotovo.

Verjetno je, da bo Narodno skupščino otvoril najstarejši poslanec po letih Vekoslav Spinčič iz Sušaka. Parlament se bo baval najprej sampo z verifikacijo mandatov, nato pa bodo seje odgođene do volitev senata, ki bodo v prvi polovici meseca januarja. Šele po volitvah senata bo Narodna skupščina skupno s senatsko zbornico otvorena kot Narodno predstavništvo in bo pričela z rednim zakonodajnim delom.

Nov proces proti teroristom iz Zagreba

BEOGRAD, 24. nov. Včeraj je pred državnim sodiščem za zaščito države pričela razprava proti dr. Dragotinu Tothi, doma iz Starega Petrovega Sela, ter 11 njegovim sokrivcem (med njimi je tudi 37letna šivilja Ivanka Železnikar, rodom iz Ljubljane), ki so obtoženi, da so hoteli s terorizmom in atentati na razne osebe in objekte spremeniti politični položaj v državi. Bili so v zvezah z raznimi hrvatskimi emigranti, zlasti z Gustavom Perčecem in so spravliali v notranjost države peklenke stroje in drug material za atentate. Razprava bo razkrila zopet marsikake podatke o akcijah izdajskih elementov v tujini proti naši državi.

V Moskvi so nervozni

MOSKVA, 24. nov. Tu so v skrbeh, da bo Sovjetska unija zapletena v dogodke na Daljnem vzhodu. »Izvestija« pravijo med drugim, da se japonski vojaški krogi bore malo brigajo za voljo svoje vlade in za pogajanja japonskih diplomatov. List apelira na Japan, naj presoja svoje interese s širših vidikov.

Madžarska ukinila poslaništva

BUDIMPEŠTA, 24. nov. Ministrski svet je, kakor javlja »Magyar Ország«, sklenil nadaljne redukcije v izdatkih posameznih ministrstev. Madžarska poslaništva v Stockholmu, Bernu, Madridu in Bruslju bodo s 1. jan. opuščena.

V svrhu izboljšanja trgovskih zvez med Jugoslavijo in Poljsko se bodo v Zagrebu in Beogradu ustanovili poljsko-jugoslovenski gospodarski odbori, ki bodo med svojimi interesi predvsem izvedli ankete. Poleg odbora se bo ustanovil povsod tudi kolegij, v katerem bo za vsako gospodarsko panogo poseben strokovnjak. Odbor v Zagrebu bo imel za svoj delokrog zapadno, onj v Beogradu pa vzhodni del države. Vprašanje kreditov se morda

Ustava pravoslavne cerkve stopila v veljavo

BEOGRAD, 24. nov. »Službene Novine« objavljajo, da je ustava srbske pravoslavne cerkve z današnjim dnem stopila v veljavo.

Naš novi poslanik na Dunaju

BEOGRAD, 24. nov. Ker je bil dosedanj naš dunajski poslanik dr. Grga Angelinović pri volitvah 8. nov. izvoljen poslancem, je podal ostavko na poslaniško mesto. Za njegovega naslednika je imenovan dosedanj minister za socialno politiko dr. Marko Kostrenčič.

Odkritje spomenika maršalu Joffru

PARIZ, 24. nov. Včeraj je bil na svečan način odkrit spomenik maršalu Joffru v Rives Altes v južni Franciji. Svečanosti se je udeležila nebrojna masa ljudstva, predstavniki vlade in diplomatij vseh zaveznih in prijateljskih držav, med njimi tudi vojni ataše Jugoslavije.

Preiskava o plačilni zmožnosti Nemčije

CURIH, 24. nov. Podpredsednik mednarodne reparacijske banke v Baslu, Fraser, je sklical posebni odbor za proučevanje plačilne zmožnosti Nemčije, za 7. dec. v Basel, ker so vse prizadete države prijavile svoje delegate. V odboru bodo: dr. Melchior za Nemčijo, Rist za Francijo, sir Valter Layton za Anglijo, Francqui za Belgijo, Beneduce za Italijo in Valter Stewart za Zedinjene države. Računajo, da bo odbor zasedal dva tedna.

ne bo dalo tako kmalu rešiti, pač pa se bo verjetno čimprej rešilo vprašanje prevoznih olajšav.

Koncem svojih izjav je dr. Lubačevski naglasil, da se tudi politični odnosi med obema državama stalno izboljšujejo. V doglednem času bo jugoslovenski minister za zunanje zadeve posetil Varšavo, poljski zunanji minister pa bo vrnil poset prihodnjo spomlad.

Obsodba zloglasnega vlomilca

Zloglasni vlomilec in poklicni tat, Ivan Magerl, ki ima na vesti nešteto vlomov in drznih tatvin, je bil včeraj obsojen pred tukajšnjim sodiščem na 8 let robije, petletni pridržek in trajno izgubo častnih državljanskih pravic.

Slaba mati

Včeraj smo pod tem naslovom objavili policijsko vest, da je policija v nedeljo ponoči aretirala nekega pičnega 12letnega J. S. iz Studencev, ki pa po lastni izpovedi že dve leti ne obiskuje šole. Po informacijah, ki nam pa je dal g. upravitelj deške osnovne šole v Studencih, je S. rojen v Radvanju, pristojen pa v Maribor. Njegova mati res stanuje že nad leto dni v Studencih, a deček je abnormalen ter je kot tak obiskoval še lani pomožno šolo v Mariboru, v počitnicah pa se je preselil k babici v Jarenino in stalno biva tam. Mati ga je sedaj zopet odvedla v Jarenino. Njegov oči in mati pa sta oba brezposelna.

Beračenje šoloobveznih otrok

se je razpaslo v zadnjem času po mestu. Otroci beračijo od hiše do hiše, pa tudi na ulici nadlegujejo občinstvo, ki se naproša, naj tem otrokom ne poklanja nobenih milodarov in naj jih prijavi prvemu stražniku.

Uboj v Razvanju pred sodniki

Radi uboja, dne 2. oktobra t. l. se je zagovarjal včeraj pred malim senatom ključavničar Marko Barak, ki je zabodel 2. okt. letos ob priliki fantovskega pretepa pri kožuhanju z nožem Srečka Pukla. Sena ga je spoznal krivim in je bil obsojen na tri leta robije in petletno izgubo častnih pravic.

Prizivna razprava v zadevi mariborskih mesarjev

Danes se vrši pred tukajšnjim senatom petorice razprava v zadevi priziva mariborskih mesarjev, ki ob zaključku lista še traja. Razpravo vodi višji sodni svetnik dr. Lešnik, votanti so višji sodni svetnik Lenart ter okrožna sodnika dr. Čemer in Kolšek. Državno tožilstvo zastopa namestnik državnega tožilca dr. Dev. Mesarje zagovarja o dr. Fanning, dr. Hočnik, dr. Stajnik, dr. Reisman in dr. Leskovar.

Poslednja predstava »Konca poti«, pretresljive angleške vojne drame, ki je med letošnjimi dramskimi predstavami dosegla največji uspeh, bo v četrtek, 26. t. m. Opozarjamo na to poslednjo priložnost. Ab. D.

»Nautilus« je potopljen

Na globokem morju v višini Bergena so potopili Wilkinsovo podmornico »Nautilus«, ker je doslužila svojemu namenu. Nautilus je bil prvi, ki je skušal popeljati ljudi pod vodo na severni tečaj. Na njegovi zadnji poti ga je spremljalo nebroj manjših ladij. Na posebni ladiji je bil tudi navzoč ameriški konzul v Bergenu, profesor Sverdrup, član Wilkinsove ekspedicije. Kmalu popoldne so sneli z jambora ameriško zastavo in odprli vhode. Podmornica se je kmalu nagnila in potonila.

Pri pokvarjenem žledcu, plinih v črevesu, slabem okusu v ustih, čelnem glavobolu, mrzlici, zapeki, bljuvanju ali driski učinkuje že kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice sigurno, naglo in prijetno. Znameniti zdravniki za žledec izpričujejo, da se izkaže uporaba »Franz Josefove« vode kot prava blagodat za po jedi in pijači preobložena prebavila. — »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Jugoslavija in Poljska

Svetnik poljskega poslaništva v Beogradu, dr. Tadej Lubačevski, se je mudil te dni v Zagrebu ter je ob tej priliki podal zagrebškemu novinarjem nekaj zanimivih izjav o današnjem gospodarskem položaju Poljske in zlasti o gospodarskih zvezah med Jugoslavijo in Poljsko.

Poljska industrija — je dejal dr. Lubačevski med drugim — dela v glavnem za domači trg. Tudi ima večji del surovin doma v lastni državi. Uvaža se edino svila, izmed rud pa pirit, magnezit in bauxit. Vprašanje kredita in kapitala je danes na Poljskem zelo težavno, zakaj v časih, ko sta se v Evropi razvila kapitalizem in industrija, Poljska še ni bila svobodna, ampak razdeljena med Nemčijo, Avstrijo in Rusijo, in v svetovni vojni je — kakor znano — ravno Poljska največ trpela. Preko njenega ozemlja so se valile nepregledne armade premaganih in zmagovalcev. Od svojega narodnega premoženja, ki se je l. 1914. cenilo na 80 milijard zlatih frankov, je Poljska vsled vojne in njenih posledic izgubila najmanj 10 milijard. Uničenih je bilo v vojni dva milijona hiš. Vkljub vsem grozotam, ki jih je prinesla vojna, je Poljska po vojni naglo napredovala na vseh gospodarskih področjih. V gospodarski politiki je Poljska oprezna in ne jemlje kratkoročnih kreditov. To je tudi vzrok, da se na Poljskem danes ne občuti vsa strahota današnje ekonomske krize, kakor v drugih državah. Kapital, ki prihaja na Poljsko, je zelo drag. Poljske gospodarske politike načelo je, da se čim več izvažajo skozi njene pomorske luke. Proračun poljske države je uravnotežen. Letos je bil znižan za 400 milijonov zlatih. Z znižanjem plač se je pocenilo tudi življenje, zlasti kruh in meso. Politika poljske Narodne banke je zelo oprezna. banka ima 50% kritja v zlatu.

Gospodarski odnosi med Jugoslavijo in Poljsko bi lahko bili boljši. L. 1928. je bila v uvozu Jugoslavije zastopana z 2:7% (212 milijonov Din). Letos pa v prvih devetih mesecih z 1:25 odstotki (47 milijonov Din). Izvoz Jugoslavije na Poljsko je leta 1930. znašal 49 milijonov zlatih, a že samo v prvi polovici l. 1931. je znašal 42 milijonov zlatih. Jugoslavija izvažajo na Poljsko največ tobak, vino, rde in sadje. Poljska pa izvažajo v Jugoslavijo industrijske proizvode, poljedeliske stroje in nekaj tekstilnega blaga.

Eden izmed glavnih vzrokov slabih ekonomskih zvez med obema državama je — tako misli dr. Lubačevski — medsebojno nepoznanje, ker gospodarji oboje ene i druge države ne poznajo dovoljno tržišče druge države, njihovih potreb in uzanc. Seveda je znatna zapreka tudi to, da ležijo med obema državama še druge države in da so prevozne zveze težavnejše. Moč na ovira je tudi dejstvo, da so tarife na jugoslovenskih železnih visoke in da je financiranje izvoza slabo organizirano.

Vračajo se iz tujine...

LAČNI IN BREZ PARE DENARJA. — GROZNO TRPLJENJE NAŠIH IZSE-LJENCEV V ARGENTINI. — BREZPO SELNOST IN GLAD. — HREPENENJE PO DOMOVINI.

Maribor, 24. novembra.

Včeraj popoldne je z dunajskim brzo-vlakom zopet prispel večji transport naših izselencev iz Argentine, ki so povečini pred 6 leti zapustili domovino in šli preko luže za boljšim kruhom in zaslužkom. Med njimi je največ Hrvatincev. Imeli so to srečo, da so se pred mesecem vkrcali v Buenos Airesu na holandski parnik »Flandria« in dopotovali preko Amsterdama in Dunaja v Maribor. Potuje o na državne stroške in hvalijo Boga, da so zopet na domačih tleh in da jim je naš konzulat preskrbel vožnjo v domovino. O svojem življenju in o življenju drugih, ki so še tam ostali, prinašajo skrajno žalostne vesti in slikajo Argentino kot kraj krvavega trpljenja za naše ljudi. Razmere, v katerih živijo, niso podobne življenju človeka. Naši izseljenci so brez pravic, nekateri umirajo od gladi in s hrepenenjem pričakujejo dneva, da bi se mogli vrniti v domovino. Kakor pripovedujejo, so morali nekateri izmed povratnikov prepotovati peš daljave 200 do 300 km, da so prišli do našega konzulata, ker niso imeli toliko denarja, da bi si plačali vožnjo na železnici. Drugi pa, ki jih je zanesla usoda v še bolj oddaljene kraje, so ji izročeni na milost in nemilost in imajo malo upanja, da bi se še kdaj vrnili.

O brezposelnosti v Argentini pripoveduje o, da se je jela živo občutiti že v začetku lanskega leta. Potem je stopnjema naraščala in dosegla svoj višek letošnje poletje. Najhuše so bili vedno prizadeti

naši ljudje in pa Poljaki, ki so jih obprilili vsake redukcije pometali prve na cesto. Prijeti so morali za naša dela in so bili veseli, če so delo sploh kje dobili. V letošnjem letu so se razmere tako poslabšale, da so postale naravnost obupne. Naši ljudje trpijo, Poljaki pa, ki so občutljivejši, grede mnogi prostovoljno v smrt, ker so obupali nad tem, da bi še kdaj videli svoje domače in domovino. O kaki podpori pa ni govora. Emigrantski zakon je ne predvideva in e ne pozna. Doseljenci dobijo le tri dni brezplačno hrano in stanovanje, nakar jih odpustijo. Tako so prepuščeni svoji usodi. Za izseljence drugih narodov e v tem pogledu bolj poskrbljeno. Italijani, pa tudi Nemci imajo svoje organizacije in kolonije, n im se godi nekoliko boljše. Naši ljudje so brez pravic. Povečini so tudi vsepovsod nastavljeni Italijani ali Nemci, ki sprejema o delavce, tako, da so naši ljudje prišli vedno zadnji na vrsto.

Kakor pripovedujejo, življenje v Argentini ni drago. Hudo je samo za denar in za zaslužek. Letošnja letina e bogato obrodila in je vsega v izobilju. Nekateri farmerji so celo pustili segniti na polju vse pridelke, ker jih ne more o vnovčiti. Domačini sami še ne pričakuje o tako kmalu izboljšanja razmer.

Vsi, ki so se vrnili, so srečni in zadovoljni, da so zopet doma. Ta in oni z vnemo pripoveduje, kako se bo oprlil dela na svojem koščku zemlje. Mati domovina pa ih bo sprejela, in dala vsakemu, če tudi maj košček kruha.

Mariborski in dneoni drobiž

25 let smrti Simona Gregorčiča, goriškega slavčeka, je poteklo včeraj 24. tm. Gregorčič je nedvomno najpopularnejši pesnik slovenskega naroda, in neštete so njegove pesmice, ki jih prepevajo tako priprosti pastir in pastirica kakor mnogi umetni pevski zbori. Njegova »Soča« nam še danes enako mogočno kot nekoč zveni proroško...

Ljudska univerza v Mariboru.

V petek, 27. novembra bo namesto predavanja prof. Teplyja — ki je zadržan — o racionalizaciji dela drugo velepomembno predavanje o razvoju jugoslovanske trgovske in vojne mornarice. Predava kapetan Rudolf Crnić iz Zagreba. Mnogo skioptičnih slik.

Tajništvo zadruge »Pohorska železnica«, opozarja svoje člane, da se bo spomladi 1932 končno veljavno začelo z gradnjo železnice, ter se naj vplačajo deleži po doposlanih položnicah, ali pa direktno na naš konto pri Mestni hranilnici v Mariboru. Izven tega bo inkasni oddelek pri Trgovskem gremiju inkasiral deleže.

NOVINARSKI KONCERT

v proslavo ujedinenja

1. DECEMBRA OB 20.

v Narodnem gledališču.

Poroke.

V zadnjem času so se v Mariboru poročili Alojzij Dietinger, čevljar, in Marija Dietinger; Janko Štrak, čevljar, in Frančiška Lemut; Alojzij Benko, čevljar, in Barbara Vičko; Otmar Boschak, krojač, in Marija Vidic, ter Franc Waldhuber, posestnik, in Ema Huber.

Znižanje cen cepljenim trtam.

Iz Pekar pri Mariboru smo prejeli: Upošteva o splošno gospodarsko krizo, ki je prav občutno prizadela zlasti vinarstve, e kr. banska uprava v Ljubljani odobrila znižanje cen cepljenim trtam. Opozarjamo na tozadevni razglas banovinske trsnice in drevesnice v Pekrah.

Sveži grobovi.

Včeraj je umrl po daljši bolezn 27-letni trgovski sodrtnik Maks Beigott. Pogreb bo jutri ob četrt na 16. iz mrtvašnice na Pobrežju. — V splošni bolnišnici je preminrla 76letna prodajalka Elizabeta Glušič. Blag ima spomin!

Onemoglost.

Na kralja Petra trgu se je danes popoldne zgrudil radi oslabelosti 74letni Anton Lorber. Rešni oddelek ga je prepehjal v bolnišnico.

»Večer Narodne Odbrane«

na dan državnega praznika, dne 1. decembra t. l. v dvorani »Union« bo velika manifestacija državne in nacionalne misli.

Iz občinskega sveta.

Vest o izstopu g. občinskega svetnika dr. Viktora Kaca po informacijah, ki smo ih dobili z merodajne strani, ni točna, ker je g. dr. Kac svojo prvotno namero, da iz zdravstvenih razlogov odloži občinski mandat, opustil.

»Mi smo sirotinje Bosanci«

in nismo cigani, je tožila na polici i šestorica Bosancev, ki so prišli peš iz Mute, kjer so delali. Prenočiti so hoteli v neki shrambi vo ašnice kralja Petra, pa jih je zadržala patrulja, še predno so legli k počitku, in jih e prignala na policijo. Ker so poštenjaki, jih je policija izpustila.

Načeno moško kolo.

Ob brodu pri Dravi je našel dijak Albin Faletič moško kolo, še dosti dobro ohraneno. Izročil ga je mestni policiji.

Iz izložbenega okna

trgovine Grobelšek na Aleksandrovi cesti, ki je bilo le z žebeljem pritrjeno, je odnesel sladkosnednež poln krožnik čokolade.

SOKOL MARIBOR — M TIC

TELOVADNA AKADEMIJA

30. v UNIONSKI DVORANI X.

23 milijonov v prosvetne namene zapustil

je 1. 1907 v Beogradu umrl Vojko Kalenič. Ker pa je njegova vdova ime a do smrti pravico užitka in ker so si po smrti 1. 1926 skušali priboriti zapuščino njegovi sorodniki, je sodišče šele nedavno končno veljavno razsodilo in je vsa zapuščina sada prešla v upravo zadužbinskega odbora v ministrstvu prosvete.

Nevaren morilec in vlomilec Dobnik v rokah pravice.

Iz Križevcev na Hrvaškem poročajo, da so tam orožniki prijeli zloglasnega vlomilca Avgusta Dobnika, ki e v družbi dveh svojih tovarišev izvršil nebroj vlovov in tatvin. Sumijo ga tudi dveh umorov. Dobnik je krade in ropal največ onstran meje. Zasleduje ga tudi tukajšnje državno tožilstvo. Dobnik e pri zasliševanju v Križevcih sam priznal, da je tudi v Mariboru izvršil razne zločine.

Zaključek slave domačega polka

Pri zakuski, ki jo je povodom včerajšnje slave priredil 45. pešpolk na čast gostom po izvršnih oficijelnih ceremonijah, je kot prvi čestital slavo pomožni škof dr. Tomažič. Prota Trbojevič je nazdravil generalu Maistru kot osvoboditelju Maribora. Pri večerni proslavi e komandant polka polkovnik Lulič predvsem napil Nj. Vel. kralju. V imenu upravnih oblasti je čestital slavo banski svetnik dr. Poljanec. Za mariborsko mestno občino pa je govoril podžupan dr. Lipold, ki je podčrtal zgodovinski pomen dogodkov 1. nov. 1918, ko je general Maister prevzel v Mariboru komando mesta v svoje roke, ter dogodkov, ki so se odigrali v noči od 22. na 23. nov. 1918, ko je bila razorožena meščanska garda. Z razorožitvijo te garde je prišla vsa oblast v mestu v roke generala Maistra in njegovih vojakov. Ta dogodek, ki je odločil stvarno o pripadnosti Maribora Jugoslaviji, se po odredbi Nj. Vel. kralja slavi vsako leto s krstno slavo našega domačega 45. pešpolka, ki mu je bil položen temelj s prvimi četami generala Maistra v Mariboru. Povdaril je, da je 45. pešpolk mariborski polk in da ves Maribor čestita svojemu domačemu polku prav pristrčno njegovo slavo. Govorili so še predsednik društva rez. častnikov Perhavec, za sreski odbor Narodne Odbrane prof. Kenda in drugi. Potek krstne slave je bil dostojna manifestacija složnosti Mariborčanov in našega domačega polka.

Glavna vodovodna cev je počila

Del mesta brez vode. — Popravila se vrše naglo.

Že tekot včerajšnjega dne je nadzorstveno osebje mestnega vodovoda opazilo, da primanjkuje vode v mestnem rezervoarju. Skoro celo noč je iskalo napako na vodovodnem omrežju in je sumilo, da je počila cev kje v predmestju. Danes jutraj ob pol štirih pa je stražnik obvestil vodovodno nadzorstvo, da je počila vodovodna cev pred stolno cerkvijo. Silen pritisk vode je raztrgal teren in voda je v debelem curku vrela iz zemlje. Spodnji del Slomškovega trga do Glavne pošte in Stolna ulica so bile v zgodnjih jutranjih urah vse pod vodo, ki so jo zbiralniki komaj požirali. Delavci mestnega gradbenega urada so pričeli takoj z delom in se jim je tekot par ur posrečilo omejiti močno vrenje vode. Zaprli so glavno cev, ki vodi iz mestnega vodovoda v mestni rezervoar, katera je počila. Gornji in notranji del mesta pa tudi Krčevina so brez vode. Drugi deli mesta imajo vodo, toda pod manjšim pritiskom. Domnevajo, da je počila cev zaradi tega, ker se je najbrže teren na Slomškovem trgu nekoliko vsedel, na mestu pa, kjer je cev ravno počila, je bila svoj čas neka klet in je bil fundament pod cevjo trden in je zato pritisknil cev kvišku, da je počila. Tekot dneva bo napaka odstranjena.

Zrtev svojega poklica

Ormož, 23. nov.

Zrtev svojega poklica je postal elektro monter Žižek v Varaždin, da na tamoštok visoke napetosti 35.000 voltov.

Včeraj, dne 22. XI. sta se odpeljala, kakor običajno, upravnik falskega transformator a v Ormožu, g. Remšnik, in njegov monter Žižek v Varaždin, da na tamošnjem transformatorju popravita neke nedostatke. Popraviti je bila treba iztikalno ročico pri ločilnem iztikalu. Delo je šlo urno od rok in se je bližalo že koncu, ko je g. Remšnik ob 12.32 opazil, da e postaja, ki je bila seve pod tokom, presta a delati. Žižek se je namreč dotaknil voda, o katerem je gotovo mislil, da ni pod tokom, in avtomat v Ormožu je varaždinsko progo izločil. Žižek, ki je bil vzor delavca in poznavalec elektrike, e najbrže pri tem, ko je transformator odklopil, premalo potegnil nož iz škarij generalnega iztikalca. Škarje se moža sicer niso več dotikale — a ko je prijel za navidez mrtvo žico, je nastalo takozvano učinkovanje konic — in končano je bilo mlado, nadežno življenje. Na kraj nesreče je takoj prispel zdravnik, kmalu pa tudi falski inženir. Kljub dveurnim poskusom se ponesrečenca ni posrečilo obuditi k življenju.

Vrlemu Žižku, ki ga je poznal in ljubil ves Ormož, časten spomin, njegoviteško prizadeti gospej soprogi in vsem ostalim pa naše iskreno sožalje!

Važna konferenca v Beogradu

Pretekli teden se je vršila v Beogradu štiridnevna konferenca tujsko-prometnih zvez, »Putnika«, Zveze kopališč, Zdravilišč in Udruženja hotelirjev ter gostničarskih zvez. Na konferenci so bili delegati iz cele države. Navzoči so bili celo čas tudi zastopniki ministrstva z znic in trgovine ter šef oddelka za turizem. Mariborsko okrožje so zastopali gg. dr. Štor, dr. Geržina in Andrej Oset.

Obravnavale so se splošne prilike našega turizma in njegovega izboljšanja, kar je mogoče doseči z zimsko, letno in kolektivno propagando. Dalje se je razpravljalo o turističnih organizacijah in njihovih skupnih odnošajih do predpostavljenih oblasti, ter o mednarodnih turističnih zvezah in naših tujsko-prometnih zastopstvih v inozemstvu. Zelo veliko se je govorilo o nu n jih ukrepih, da se znižajo razne takse in dajatve, ki jih imajo hotelirji in gostilničarji ter, da se čimprej znižajo najemnine, katere plačuje o v tej težki gospodarski krizi hotelirji, gostilničarji in kolodvorski restavaterji. Nujno je tudi potrebno, da se ukine o takse na račune in davek na prenočišča v hotelih in restavracijah ter da se odpravi register na alkoholne pijače.

Govorilo se je tudi o ustanovitvi nabavljalnih in kreditnih zadrug, gostilničarskih tečajev, hotelskih šol, modernizaciji sedan ih in zidavi novih modernih hotelov. Nadalje se je razpravljalo o zboljšanju železniških in avtobusnih prog ter o važnosti dobrih asfaltiranih cest in gorskih železnic (Pohorska železnica). Govorilo se je o zboljšanju položaja našega gostilničarstva ter da se naši lepi zdravi kraji, osobito okolica Maribora s košatim Pohorjem smatrajo za klimatske. Po najnovejšem zakonu imajo tujci, ki posećao klimatske kraje, popust na železnicah, da se končno tudi pri nas dvigne tujski promet, kar bi bilo s tujsko-prometnega in narodno-gospodarskega vidika zelo potrebno.

Iz Poljčan

Pasja steklina se je pojavila v najbližji okolici. Obolelo je za to nevarno boleznio več psov, ki so ugrizli več ljudi. Na Pragerskem je celo umrl na posledicah pred dnevi neki železničar, ki ni pripisoval ugrizu posebne važnosti. Ko se je zatekel k zdravniku, e bilo že prepozno. Da se prepreči nevarnost še morebitnih nadaljnih obolenj, je oblast po vsej bližji okolici, tako tudi pri nas uvedla strogi pasji zapor. Vsak pes mora biti doma dobro zavarovan, da ne pride v dotiko z ljudmi, sicer pa se mora pse voditi na vrvi z nagobčnikom. Olajšave se dovolijo le lovskim psom za časa lova. Vsakega drugega psa pa, ki se najde na prostem in brez nagobčnika, ima konjač pravico na mestu ubiti!

1. december »jesenska veselica«.

5. december — Miklavževa akademija. Velika kavarna.

Internacionalni varieté spored v Veliki kavarni — restavraciji Dancingu.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Torek, 24. novembra ob 20. uri: »Ptičar«. Ab. A.

Sreda, 25. novembra. Zaprto.

Četrtek, 25. novembra ob 20. uri »Konec poti« ab. D. Zadnjič v sezoni.

Iz gledališča. Koncem tega tedna bo nasledn a premijera letošnje sezone. Vpri zorila se bo Gogoljeva »Ženitev«, izvrstna groteskna komedija, polna neodoljive komike in nad vse zabavnih situacij. Z mojstrsko roko je tuka Gogolj izklesal tipe, ki so pripomogli, da je Gogoljeva »Ženitev« uspela, kjerkoli so jo vprizorili. Režira H. Tomašič.

Gledališče abonente na bloke opozarjamo, da si blagovolijo nabaviti vstopnice pri dnevnih gledaliških blagajni. To pa zato, ker se lahko pripeti, da pri večerni blagajni ne dobe zaželenih mest, drugde se pa s tem tudi razbremenjuje večerna blagajna, ki je ob velikem zanimanju ob-

Med volkovi v sibirski stepi

MALE HIŠICE OB CESTI KOT ZAVETIŠČA ZA POTNIKE.

Kakor ima vroča Afrika svoje pušča-ve, pravtako jih ima tudi Sibirija, samo da brije v teh mrzel veter, ki reže v obraz in čisto zamete cele družine v strašnih snežnih vrtincih. Kadar pa se usmili človeka nebo in vreme, takrat pa nastopi neizprosni sovražnik, čelna krdela lačnih in grabelživih volkov.

Čim huša je zima, tem težje najdejo volkovi hrano. Podnevi leže navadno v svojih brlogih, ker se izogibljajo svetlobe kakor netopirji in sove. Ponoči pa blo dejo po gladkih in zmrzlih stepah, s povešenimi gobci vohajo po zraku, z bliskajočimi se očmi iščejo žrtev svoje krviželjnosti. Njihovo togotno zavijanje odmeva dač po stepah. Gorje onemu, ki jih sreča! Človek se reši le tedaj če ne izgubi poguma in prisotnosti duha.

V dolgih skokih se približujejo volkovi sanem. Konji v smrtnem strahu beže na vso moč, a volkovi so skok za skokom bližje. Mogoče manjka le še nekaj minut do končne katastrofe. Ali pregananci pogumno čakajo, da se odprte žrela volkov skoraj dotikajo sani. Tedaj pobijejo bodisi s strelji ali sekirami, naipogumnešega izmed lačnega krdela. Ostali volkovi prenehajo z vrtoglavo gonjo, se obrnejo in se vržejo na ubitega tovariša ter si renčeč in grozeč razdele njegove ostanke. Ljudje nadaljujejo v tem pripravnem trenutku svoj beg in razdalja med njimi in volkovi se večja.

Ker so volkovi v teh stepah prava šiba božja, so postavljena na glavnih sibirskih cestah v večjih razdaljah zaveti-

šča v obliki malih hišic. Ni jih mnogo, ali rešile so že marsikatero življenje.

Popotniki, ki so jih iznenadili volkovi, dobro vedo, da ni še konec zalezovanja. Kdele celo narašča in se podi nazadnje za sanmi tudi po več sto lačnih volkov. V takem primeru hočejo pridobiti potniki čas tako, da pobijejo in ranijo čim več volkov in hite naprej, dokler ne opazijo zavetišča. Pregraja iz močnih kolov se za sanmi zapre in izven nevarnosti so. Volkovi, ki so tačas pridirjali, opazijo, da so prevarani in zato drzno oblegajo zavetišče. Na vsak način skušajo prodreti skozi katerokoli odprtino v ograji. po vidijo, da tudi to ne gre, začnejo s pogledi meriti višino. Najprejdržnejši skuša o preskočiti visoko ograjo, se zaletava, a ograja je previsoka — popadajo nazaj med krikom in vikom pobesnelih zveri, ki spremljajo v onemogli rezi te poizkuse z zategnjenim tulenjem. Tako čakajo, da bi obleganci zapustili zavetišče, ker njihov živalski nagon ni tako razvit, da bi razumeli, da čakajo zastoni. Toda lačni volkovi se ne utrudijo in veno meriščejo odprtine v ograji. Ob zori prikipi razburjenje volkov do vrhunca. Zaletavajo se v ograjo in skušajo pregriziti kole s svojimi ostrimi zobmi. To njihovo početje spremlja grozno tulenje, ki pretresa mozeg. Čim se začne daniti, se šte vilo volkov bolj in bolj krči. Resno in kruto napadanje ponehava. Poparjene, z gobcem po tleh, se umikajo zveri na vse strani po pusti poljani. Dan, porajajoča se svetloba, to je prineslo popotnikom rešitev.

sim onih dvajset tolarjev, ki ste mi jih obljubili.

— Strašna noč je bila včeraj, je pripovedal Lessing prijatel'em. Vse je dobil samo eden.

— Zakaj pa igrate za visoke zneske, je odvrnil prijatelj, igrate vendar za čast!

V začetku smo igrali za čast, je rekel Lessing, potem pa smo morali zvišati položek na dva tolarja, ker se nam je zdel prenizek.

Nekoč je sedel Lessing v prijateljski družbi, ki se je razgovarjala o modrosti in neumnosti. Nekdo je navedel za primer dijaka, ki se ni mogel učiti, pa je postal nenadoma bogataš. Vsi so se čudili, kajti dijak je bil znan po neumnosti. Samo Lessing se ni čudil in je rekel:

— Po mojem mnenju lahko obogati tudi bedak.

— Kako? so se čudili.

— Zakaj pa ne, je odvrnil Lessing, če je dovolj bedast.

Sokolstvo

Obrtni naraščaj Sokola - maticе v Mariboru

ima svoje redne telovadne ure — za moške ob torkih in petkih od 20. do 22. ure v gimnazijski telovadnici, za ženske v ponedeljkih in četrtek od 20. do pol 22. ure v Cankarjevi šoli. Moški telovadijo pod vodstvom br. Bošnjaka, krojaškega mojstra, ženske pa pod vodstvom s. Makučeve, učiteljice. Vse obrtnike prosimo, da pošiljajo svoje vajence k oddelkovi telovadbi.

Predavanja

Sokola Maribor — matica in Maribor I. za novo pristopivše člane se nadaljujejo jutri v sredo ob 20. uri. Predava župni načelnik br. Mačus o uplivu telovadbe na človeški organizem. Predavanja se zaključijo v soboto 28. nov. 1931 s predavanjem br. Dr. Kovačiča o ideji in organizaciji Sokolstva. Za članstvo Sokola Maribor - matica se vrši zaobljuba 1. decembra ob 11. v veliki dvorani Narodnega doma, spočena s proslavo državne praznika.

Doktorje so fabricirali

Dandanašnja kriminalistika je tako pestra in bogata, da bi lahko vzporedno šla z našo zgodovino in bi bila brezdvomno zanimivejša, kakor pa katerakoli zgodovina. Te dni je dunajska policija prišla na sled pravi »fabriki« za doktorate in akademske diplome. Ravnatelj te redke tovarne sta bila 37letni Karl Hütter in dr. Pohorilles, ki sta izdelovala na veliko doktorske diplome »Université Philotechnique« v Bruxellesu in »Université Nouvelle« v Parizu. Oba zavoda sta privatna in nimata pravice izdajati in deljevati doktorskih diplom.

Pri hišni preiskavi pri dr. Pohorillesu našla policija ogromno korespondenco osebam, ki so za denar kupovale doktorske diplome. Dr. Pohorilles in Hütter sta imela zveze po celem svetu. Sedaj je policiji jasno, čemu je Hütter letošnje leto prepotoval Japonsko in Kitajsko. Zadnje čase pa je vodil vse posle dr. Pohorilles sam. Često je oglaševal po časopisu, da morejo doseči maturanti srednjih šol pod zelo ugodnimi pogoji doktorske diplome. Iz zaplenjene korespondence pa je razvidno, da so dobivali diplome mesarji, peki, čevljarji in sploh ljudje, ki nimajo nobenih srednjih šol. Taksa za diplomu je znašala povprečno od 2000 do 2500 šilingov. Od tega zneska sta dobili univerzi po 700 do 1000 šilingov, ostanek pa sta spravila Hütter in dr. Pohorilles v svoj žep, kar jima je vrglo lepe tisočake.

Od kedar so rebusi?

Lahko bi jih postavili v dobo egiptskih hieroglifov ali pa še dalje. Pisava, nazvana prvotno »in rebus«, ker s stvarmi izraža svoje misli, sega v dobo prve omike. Rimljani so imeli rebus za navihano razvedrilo. Cicero je pogostoma zapisal svoje ime Marcus Julius, za njim pa narisal grašek, ki se je imenoval pri Latin-cih cicer. Tudi na rimskih denarjih zasledimo zagonetno znakovnico. Vsi penezloslovc poznajo novce s podobo imperatorja Cezarja in z likom slona, ki se mu je reklo v Mavritaniji »cezar«.

Sport

Mariborski Zimskosportni podsavez obvešča vse odbornike, da se seja ne vrši v torek, temveč v sredo, 25. tm. v hotelu Orel.

II. kongres Saveza sportnih savezov.

V Zagrebu se je vršil v nedeljo II. kongres SSS v navzočnosti najvišjih predstavnikov civilnih in vojaških oblastev. Kongresu je bil predložen načrt zakona o telesni vzgoji, ki je izdelan po vzorcu sličnih zakonov v sosednjih državah. Osnutek bo najprej predložen savezom v proučitev, nato pa pristojnim mestom v končnoveljavno odločitev. Istotako je bil kongresu predložen načrt zakona o sportnih prostorih, po katerem bodo morale občine skrbeti za ureditev primernih prostorov za sportno udejstvovanje. — Predsednik kongresa podban g. dr. Hadži e sporočil, da je ministrstvo prosvete po njegovem posredovanju dovolilo udeležbo srednješolcev na tekmovanjih. Zadevne zakonske spremembe bodo izšle v kratkem. Pri volitvah je bila izbrana naslednja nova uprava: predsednik dr. Hadži, podpredsedniki: dr. Ivo Pirc, general Knežević, Veljko Urinč, tajnik Hrvoje Macanovič in dr. Grivičič, blagajnik Jovanovič.

Izredna skupščina Jug. zimskosportnega saveza.

V nedeljo je bil v Ljubljani izredni občni zbor JZSS. Najvažnejši sklepi so bili: V bodoče se bo vršila samo verifikacija tekmovalcev, ki bodo izvajali podsavezi sami. Podsavezi bodo po verifikaciji predlagali originalne prijavnice savezu zaradi kontrole, da ne bi bil katerikoli tekmovalec verificiran že za drug podsavez. Dalje so bile sprejete nove določbe glede smuških učiteljev. Po novih določbah se bodo pri nas izdajale diplome za smuške učitelje onim smučarjem, ki bodo s posebnim izpitom dokazali sposobnost za modernega sportnega učitelja v smučanju. Zaradi sanacije finančnega stanja JZSS je skupščina sklenila pobirati davek Din 5.— za vsakega člana zimsko sportnih sekcij saveznih klubov. Končno je bilo skleneno, da za termin državnega smučarskega prvenstva (6. in 7. februarja 1932) ne bo veljala zapora za smučarske prireditve v ostalih banovinah, v katerih se ne bodo vršile državne prvenstvene tekme.

ISSK Maribor : SK Železničar.

V nedeljo dne 29. t. m. se vrši na igrišču ISSK Maribora finalna tekma za pokal LNP in sicer se srečata ob 14.30 ISSK Maribor in SK Železničar. Sodil bo g. Nemeč!

Občni zbor Motokluba Maribor

se je vršil dne 22. novembra 1931 v hotelu »Orel«. Predsednik gosp. Antončič Anton se je uvodoma spominjal v toplih besedah preminulih članov gg. Robausa Karla, Kenda Staneta in Kiharja Otona. Navzoči so v njihovo počastitev vstali in jim vzklili trikratni »Slava«. Tajniku gosp. Jurjavčiču je predsednik zahvalo za njegovo vestno in vztrajno celoletno požrtvovalno delo podaril zlat prstan z inicijalkami kluba. Po odobritvi zapisnika zadnjega občnega zbora je sledilo blagajnikovo poročilo. Celokupni denarni promet je znašal v minulem poslovnem letu Din 79.090.30. Klubovo premoženje z inventarjem vred znaša dne 22. novembra t. l. Din 17.601.72. Klub je letos priredil 2 lova na lisico, 1 ocenjevalno vožnjo, 1 cestno dirko, 1 progovno dirko, 3 izlete v inozemstvo, 1 poletno potovanje in mnogo nedeljskih izletov. Od revizorjev predlagani absolutorij starem odboru je bil soglasno sprejet. Sledila je volitev novega odbora: predsednik Antončič Anton, I. podpredsednik Pelikan Ivan, II. podpredsednik Fasching Ernest, tajnik Jurjavčič Roderik, blagajnik Maicen Franc. Revizorja Stefančič Drago, Frass Rudolf, Oerhovsky Ivan, Divjak Bogomir, Negele Josip, Brunskole Josip, Vodja izletov Jurjavčič Roderik. Sportna komisijska: pročelnik Ussar Alojz, Jurjavčič Roderik, Frass Rudi, Nonner Martin, Simonič Simon in Čerič Hinko. Tudi sprememba pravil je bila soglasno sprejeta.

Uradna natančnost.

Obmejni uradnik: Kaj imate v tem svežnju?

Potnik: Pol zajca, prosim!

Uradnik: Živega ali mrtvega?

Od Soče do Jadrana

60 avangardistov s Krka je posetilo nedavno Rim. Ko so se odpeljali z vlakom z Reke v Italijo, so vzklikali nekateri proti Jugoslaviji. Ko so se vrnili, so morali pokazati varnostnim organom, koliko so prinesli s seboj Ducejevih slik in spominov na Rim. Oni, ki so žalili Jugoslavijo na Reki, pridejo pred solišče. Kar fašistični tisk z ogorčenjem naznanja.

V Dutovljah na Krasi so ustanovili te dni ženski fašij, ki šteje že 36 članic. Tajnica je gospodična Marija Žvabova. Hkratu je bil ustanovljen ženski fašij tudi v Tomaju. Tajnica je gospa Albina Černetova. Fašistični hijerarhi mislijo, da bo potom ženske organizacije asimilacija najhitrejša dozoreva.

Fašij v Nabrežini je sklenil, da postavi v Mavrhinjah spominsko ploščo miličarju Bogomiru Blažini, ki je bil, kakor znano, dne 7. jan. lani ustreljen v Hruševju pri Postojni. Radi tega dogodka ječi v konfinaciji na Liparskem otoku trgovec Ernest Hočevar iz Hruševja, katerega je prišla oblast kot političnega osumljenca, potem, ko ni mogla izslediti morilcev. Blažina ima že spominsko ploščo v Hruševju.

V Opatiji so zaključili te dni tečaj za voditeljice otroških azilov »Italie Redente«. Gospa Roza Agazzi uvaja v azile novo vzgojno metodo, ki je baje posebno prikladna za »drugorodne« otroke. Ko pride jugoslovanski otrok v italijanski azil, mu pokaže cel kup igrač. Katero vzame, tisto obdrži. Voditeljica mora biti otrokom druga mati, ki ljubeznivo skrbi za nje z igro in zabavo, da so vedno bolj vezani na azil. V atmosferi družinskega življenja se bo otrok z lahkoto naučil toliko italijanščine, da bo mogel slediti osnovni šoli brez težave italijanskemu poduku. Tako misli gospa Agazzi, katera bo priredila tečaje za voditeljice azilov še v več krajih.

Okolica Ilirske Bistrice je v reški pokrajini v kmetiskem pogledu najvažnejša. Tudi mnogo sadja je tam, zlasti češbelj. Lani jih je bilo toliko, da niso vedeli kam z njimi. Ker je žganjekuha previsoko obdavnjena, se je sprožila misel, da bi se zgradila v Ilirski Bistrici sušilnica, ki bi češplje dobro vnovčevala. S pomočjo pokrajinske uprave se je pričela graditi sušilnica. Opozorjena je bila na ugodne kmetijske razmere pri Ilirski

Bistrici neka italijanska agrarna družba, katera je hitro pomagala sušilnico dograditi. Sedaj je že gotovo, da bo ta družba vodila sušilnico in imela od nje koristi, kmetje ji bodo samo prodajali češplje po najnižji ceni. Potovalne kmetijske šole imajo nalogo, da pripravijo, kjer mogoče, italijanskim kmetovalcem pot do izkoriščanja kmetijstva med Slovenci.

V Oslavju v Brdih so otvorili azil »Italie Redente« za slovenske otroke. Navzoča je bila društvena predsednica, vojvodinja d'Aosta. Otroci so se ji poklonili s petjem italijanskih patriotskih himen. Vojvodinja d'Aosta se je odpeljala nato po Soški dolini v Bovec in potem v Idrijo. Fašistični tisk poroča, da je ljudstvo povsodi kar drlo na ceste, koder se je peljala vojvodinja in je bil njen avto ves pokrit z rožami. V resnici so fašisti priveli šolske otroke na ceste in privabili poskrbeti za cvetje in rože, ki so bile izročene vojvodinji.

V dvorani balilskega doma v Renčah je predaval notar dr. Grusovin iz Ajdovščine o pobijanju gospodarske krize s

prof. Simonetti iz Gorice o šoli v fašističnem režimu. V Dornbergu je vprizorila filodramatična družba »Andax« iz Gorice neko veseloligro, kateri je sledil velik ples. Pred par tedni so igrali isti komad v Ajdovščini. Italijanske prireditve imajo služiti utrjevanju fašizma med slovenskim ljudstvom. Zato sili konzul Avenanti z njimi v vse večje slovenske kraje, kjer še živi spomin na nekdanja koristna slovenska predavanja in lepe slovenske vprizoritve velike kulturne vrednosti. V pričakovanju uspehov na deželi pa se je Avenanti že večkrat zmotil.

Anekdote o Lessingu

Lessing je bil, kakor znano, velik prijatelj resnice. Samo enkrat se je zgodilo, da so ga zapeljali v laž. Bilo je pri kvartanju:

— Lessing je bil strasten kvartač — ko je izgubil ves denar. So'gralec, ki je poznal Lessingovo resnicoljubnost, mu je rekel:

— Takoj vam dam deset tolarjev, če se na mestu zlažete.

— Jaz nikdar ne govorim resnice, je odvrnil Lessing, sedaj pa mi dajte pro-

Modrosti o potovanju

(Iz »The Bristol Mail« predelal Joško Sottler).

Potovanje je rezultat raznih činiteljev: denarja, mentalitete, kulture in individualnega okusa človeka. — Povej, kako potuješ — in razodel nam boš, kak si človek...

S čim se človek povrne iz potovanja? Z doživljaji, več ali manj srečno prestanimi pustolovščinami in izkušnjami. — Doživljaji so ono, kar radi pripovedujemo in čisto nič manj. In pustolovščine? O, nje neradi zamolčimo. Ono, o čemer pa se ne domislamo govoriti, to so — iz-

kušnje; preveč smo doplačali, doprinesli prevelike žrtve, preden smo jih stekli...

Ne potuje vsak fini potnik v železniškem vozu I. razreda; marsikateri pasazir I. razreda pa je res tudi fini človek; zgodi se pa včasih, da vstopi tak pasazir v železniški oddelek I. razreda zgolj radi prenapolnjenosti, zlasti dandanašnje, drugod; legitimira ga vozni listek II., še večkrat pa III. razreda...

Nekaj o tem, kar more gospod doživeti in odkriti na potovanju.

Če potuje sam: Nova poznanstva ljudi, nova mesta, nove zemlje — z vsemi njihovimi krasotami.

Če potuje z lepo sopotnico, ki ni njegova žena: Nov svet...

Če pa potuje s svojo ženo: Potem — ničesar....

Nedvomno: Zanimivo je, mnogo vredno in poučno je, videti široki svet, potovati skozi tuje zemlje in srečati pri tem nebroj ljudi. Čudno pa je, da je marsikomu svota vseh potnih doživljajev in pridobljenih življenjskih izkušenj v tem, da smatra, da si je napravil sodbo o sopotniku — po njegovi prtljagi. In ni čudno, če nasede nato tak človek brez rešitve prvemu klativitezu, ki ga sreča v življenju...

Lahko se je razumeti s človekom, če

smo daleč od njega — da, celo tedaj, če živimo z njim. — Če pa potujemo z njim, smo morda prav kmalu razdvojeni. Kajti nič ne more dveh tako hitro in tako temeljito ločiti kot nepretrgana skupnost.

Potovanje je včasih nalik sna, iz katerega ni več kot eno prebujenje: vrnitev domov...

Na potovanju srečavamo ljudi, ki se nam zde boljši, lepši in zanimivejši kot so; pa ne radi tega, ker hoče vsakdo drugače izgledati in drugačen biti kot je, marveč zato, ker domnevamo mi sami nekaj nenavadnega v njih.

Pavle Cufkar

(Pole Poppenspüler.)

Pripovedka.

Teodor Storm. — Prevedel L. L.

»Da, da, Paulsen, tako je prav!« me je bodrila dobra mojstrica; »le idite, jaz pa medtem pripravim kavo!«

Ko sem stopil iz hiše, me je hudo zameblo. Na cesti ni bilo žive duše, kakor da je vse pomrlo. Skoro preteče je zrla v mesto črno jelovje z brega, ki se je vzpenjal koncem ulice. Okna so bila iz večine zakovana v debelo ledeno skorjo; vsi meščani pač niso imeli pravice do pet sežnjev drv iz občinske šume kakor moja mojstrica. — Hitel sem po ozki ulici proti cerkvi. Tam je ležala pred velikim razpelom na zamrzi zemlji mlada ženska, povešala glavo in sklepala na križu roke. Molče sem pristopil. Ko je dvignila oči k okrvavljenemu licu Križanega, sem rekel: »Oprostite mi, če Vas motim pri Vaši pobožnosti, ali zdi se mi, da Vam je tukaj vse neznano, da ste tujka v našem mestu?«

Samo pokimala je, ne da bi se genila z mesta.

»Rad bi Vam pomogel,« sem povzel besedo, »le povejte mi, kam bi rad!«

»Nikamor več ne vem,« je rekla potrto in glava ji je spet omahnila na prsi.

»Toda čez kratko uro bo noč; v tem pasjem vremenu ne morete dlje ostati na cesti.«

Čul sem, kako je potihoma rekla: »Ljubim Bog bo pomagal.« »Da, da,« sem vz-

kliknil, »in skoro bi dejal, da me je sam Bog poslal za Vami.«

Kakor da jo je moj glas predramil, je vstala in me pogledala. Potem je prav počasi stopila k meni. Z iztegnjenim vratom mi je silila v lice in zapičila vame črne oči, kakor bi me hotela predreti.

»Pavle,« je nenadoma kriknila. Kakor vrisk brezmejne radosti se ji je izvila beseda iz prsi. — »Pavle! da, tebe mi pošilja sam ljubi Bog!«

Kod so blodile moje oči! Stala je zopet pred mano, družica mojih otroških let, mala lutkarjeva Lizika! Kajpada, v zalo vitko devico se je razvila, odkar sem jo zadnjič videl.

Ko je žarek prve radosti ugasnil, je zagrnila globoka tuga nekaj tako veselo lice.

»Odkod pa prihajaš tako sama, Lizika?« sem polzvedoval. »Kaj se ti je pripetilo? Kje pa je oče?«

»V ječi, Pavle.«

»Tako dober človek, pa v ječi? Pojdi z menoj! Služim pri dobri ženi, ki te že dolgo pozna; saj sem ji tolikokrat pravil o tebi!«

Kakor nekaj kot otroka sva se vodila za roko, ko sva se napotila v hišo dobrosrčne mojstrice, ki naju je čakala pri oknu.

»Lizika je!« sem vzkliknil, ko sva stopila na prag sobe, »gospa mojstrica, Liziko sem našel!«

Ženica je sklenila roke na prsih. »Sveta Mati Božja, Lizika! — torej taka je bila! — No, kako si se pa ti sešla s tistim stariim grešnikom?« — je hitela in pokazala s prstom proti kazni'nici — »saj mi

je Pavle rekel, da si hči poštenih staršev!«

Prijela je dekle za roko, ga potegnila v sobo in posadila v naslonjač. Jedva ji je Lizika odgovorila na prva vprašanja, ji je že tiščala k ustom lonček vroče kave.

»Zdaj pa pij,« jo je silila, »in si oddahni; saj so ti ročice premrle od mraza.«

Lizika je morala piti in dve svetli solzi sta ji kanili v lonček; potem šele je smejala pripovedovati.

Ni več govorila narečja svoje domovine, kakor v nekdanih dneh, le rahel nadih tiste govornice ji je še ostal. Dasi njeni starši niso več zablodili na obal našega morja, so vendar iz večine potovali po srednjem delu Nemčije. Že je minjilo nekoliko let, kar so umrli mati. »Ne zapuščaj očeta!« je šepnila še v zadnjem trenutku svoemu otroku na uho, »njegov otroče srce je premehko za ta svet.«

Lizika se je pri teh spominih glasno razjokala; niti dotakniti se ni hotela spet polnega lončka, s katerim ji je mislila mojstrica ustaviti solze, in precej časa je minilo, preden je mogla nadaljevati.

Prva skrb po materini smrti ji je bila, da se je naučila govoriti ženske vloge lutkovnih glum, ki jih je prej predavala mati. Tedaj so že bili opravljeni pokopni obredi in svete maše za dušo rajne lutkarice. Oče in hčerka sta zapustila drago gomljo in odpotovala. Glumila sta po stari navadi v vsakem večjem kraju »Izgubljenega sina«, »Sveto Genovefo« in vse druge igre, ki sta jih znala in ki jim ne vem niti imena.

Včeraj sta prispela v veliko vas. Po- užila sta v krčmi skromno kosilce in

oče Tendler je po obedu na trdi klopi ob mizi zadremal. Lizika je medtem krmila konja pred hišo. Dobro zavita v volnene odeje sta se kmalu nato napotila v okrutni mraz.

»Pa nisva prišla daleč,« je pripovedovala Lizika; »tako je za vasjo naju je dotekel burič. Hudoval se je in rotal, da so krčmarja okradli. Izmeknili so mu iz miznice možnjo z denarjem. V sobi tedaj nikogar ni bilo, le atek da se je pretvarjal pri mizi, kakor bi spal. Zato so okrivili nedolžnega moža tatvine! Oh, mi nimamo ne doma ne prijatelja in ne čam pomežiknila,« nikar ne greši!«

»Dete, dete,« je vzkliknila mojstrica in mi pomežiknila, nikar ne greši!«

Jaz pa sem molčal. Saj se Lizika ni kar tako po krivem pritoževala. — Morala sta nazaj v vas, tam jima je župan zaplenil vozilo in vse, kar je bilo na njem. Stari Tendler je moral ob buričevem konju cokljati vso dolgo pot do mesta. Dasi je burič Liziko večkrat zapodil, jima je vendar oddaleč sledila, ker se je nadejala, da jo bodo pustili pri očetu v ječi, dokler ljubi Bog ne bi stvari razbistril in kako drugače obrnil. A nanjo ni letel sum; po pravici je podil nadzornik nadležnico izpred vrat kaznilnice, ko ni imela prav nobenega prava zahtevati, naj bi jo vzel pod streho.

Lizika tega sicer še vedno ni mogla pojmiti; menila je, da je to vendar huje kakor vse kazni, ki bi kdaj dohitele pravega krivca; toda takoj je pristavila, da negodniku ne bi želela prehude pokore, da se le izkaže nedolžnost dobrega očeta; oh, tega ne bo prebil, gotovo bo umrl od žalosti!

Oddam takoj v najem lokal,

pripraven za krojača ali čevljarja. Lahko se uporabi tudi za prodajalno. Splavarska ul. 8, Vojašniška 10. Maribor. 5443

Na prodaj

postelja in obeke, onec za perilo, aparat za pranje, doza za mast in trije kovčki. Naslov v upravi »Večernika«. 5449

Našla se je damska rokavica,

poizve se pri Hinko Sax. 5447

Učenko

sprejme Atelje za perilo Rupnik, Slovenska ul. 20. 5441

Večje stanovanje 4—5 sob

v pritličju ali v I. nadstropju v Mariboru blizu Glavne pošte ali Glavnega kolodvora iščem. Pismene ponudbe na upravo »Večernika« pod »Veliko stanovanje«. 5440

Krojaški in ženski šivalni stroj »Singer«

ceneno naprodaj, mehanična delavnica Dadiou, Maribor, Vetrinjska ul. 11. 5445

Več velikih zabojev

proda galanterijska trgovina, Vetrinjska ulica 26. 5418

Božično darilo.

Prvovrsten koncertni glasovir na prodaj. Naslov v upravi »Večernika«. 5448

Hišo na prometnem prostoru

kupim, če mogoče s trg. lokalom, v predmestju Maribora ali na bližji okolici. Ponudbe poslati pod »December« na upravo lista. 5444

Pocenil naprodaj

dobro ohranjena kompletna postelja in divan. Meljska cesta 12. pritličje, desno. 5442

Preprosto prazno sobo

iščem. J. Petrovič, poštno ležeče, Maribor. 5439

Solopetlje in glasovir

podučuje pod pogoji kot v Glasbeni Matici privatno M. Radova, absolutventka glasbenega konservatorija v Pragi, Gregorčičeva ul. 1/II. 5405

Avto Fiat 514

pocenil na prodaj. Strossmajerjeva ul. št. 6. 5401

Lepo prazno sobo

oddam. Kosar ul. 38. 3402

Nova večja plinska peč

ugodno na prodaj. Naslov v upravi »Večernika«. 5398

Pristopajte k „Vodnikovi družbi“!

NABAVLJALNA ZADRUGA USL. DRŽ. ŽEL. MARIBOR. javlja vsem svojim članom tužno vest, da je dne 23. novembra t. l. preminul njen uslužbenec, gospod

Maks Beigott

Pogreb se bo vršil v sredo, dne 25. novembra 1931 ob 3.15 uri iz mrtvašnice na Magdalensko pokopališče. Vestnemu uslužbencu se naj ohrani trajen spomin!

5450

Upravni odhor in sosvet.

Najlepše Miklavzevo darilo JE LEPA KNJIGA

Veliko izbirlo novih nemških knjig po zelo znižani ceni nudi knjigarna

Tiskovne zadruga v Mariboru, Aleksandrova c. 13

Ne zamudite ugodne prilike

Izdaja Konzorcij »Jutra« v Ljubljani; predstavnik izdajatelja in urednik: VEKOSLAV SPINDLER v Mariboru. Tiska Mariborska tiskarna d. d., predstavnik STANKO DETELA v Mariboru.